No. 2912 Woensdag 5 Jan. 1938 55ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Wat de drie Koningen ons leren.

Morgen vieren we weer het feest van Driekoningen, of in de taal der Kerk, het feest van de Verschijning en Openbaring des Heren. En al is dan om motieven aan de practijk van het maatschappelijk leven hier in ons land ontleend, de feestelijke viering van dit feest belangrijk getemperd, toch blijft deze feestdag in onze liturgie haar hoge en heilige betekenis behouden.

Er zijn er zelfs, die dit feest bijna even hoog in betekenis aanslaan, als het eigenlijke Kerstfeest. Want toen werd de boodschap van het Christus Kind, dat kwam om de wereld te verlossen gebracht aan de Joden. Maar op Driekoningen vieren we de mededeling van de Kerstboodschap aan de heidenen, de niet-Joden, dus aan degenen, die den Messias in Bethlehem geboren, hebben aanvaard, toen „de Zijnen Hem niet wilden aannemen."

Door alle eeuwen heen, is dan ook de feestdag van Driekoningen door de christen bevolking met grote vreugde gevierd en de meest gevierde meesters hebben aan dit grote kerkelijk gebeuren, hun penselen gewijd en de bevolking heeft deze gebeurtenis met de meest tere legenden omringd.

Wij spreken van Drie Koningen, maar volgens de exegese is dit niet te bewijzen. De Evangelist Mattheus, aan wien we het verhaal ontlenen, want hij is de enige Evangelist, die er over schrijft, spreekt slechts van Wijzen uit het Oosten en laat het getal uitdrukkelijk in het midden. Zeer waarschijnlijk is men aan het getal drie gekomen, om daarmede aan te geven de drie grote volkeren of rassen, afstammelingen van de zonen van Noë, die zij vertegenwoordigden en aan wie op die wijze het Evangelie werd gebracht. Vandaar dan ook, dat men meestal onder de drie Koningen ook een negervorst aantreft.

Ook het verhaal van de ster die hen geleidde, is zeer waarschijnlijk voor een groot deel aan de volkslegende ontsproten.

Of het Koningen of wijze schriftgeleerden waren, of het er drie of meer waren, of ze zijn voorgelicht door een natuurlijke ster of door een onzichtbaar teken Gods, of ze kwamen uit Arabië of Perzië, of uit drie verschillende delen van de wereld, dit alles is tenslotte in de betekenis van het Driekoningen feest niet de hoofdzaak. De grote betekenis van dit feest is de herdenking van de mededeling van de komst der Messias aan de niet joodse volkeren der wereld en het grote geloof van deze heidense wijsgeren, na gesterkt te zijn daar aan de wieg van het kleine arme Jezuskind.

Wij moeten ons even indenken de ontgoocheling die het deel van deze mensen was, toen zij na hun lange tocht, vol van grote verwachtingen, daar in het schamele huisje van Bethlehem kwamen en daar vonden een arm ouderpaar, met hun kindje. Uiterlijk had dit alles niets van de koningrijkdom, waarvan zij in de profetiën, waarschijnlijk van den profeet Daniël afkomstig, gelezen hadden.

Deze heidense wijsgeren hadden van het koningschap waarvan de profeet de komst voorspeld had, een zuivere materiële opvatting. Zeer waarschijnlijk hadden zij zich een voorstelling gemaakt van een rijk koningspaleis, waar de Koning der Joden geboren was. En nu kwamen ze daar in Bethlehem, wel niet meer in de stal, want deze diende slechts voor een enkel nachtverblijf en had tijdens de geboorte als een noodvoorziening moeten gelden, maar toch in een kleine povere arbeiderswoning, waar St. Joseph zich gevestigd had, toen hij in Bethlehem zijn stiel van timmerman weer opgenomen had.

Maar juist daardoor komt zo buitengewoon uit de genade van God, die zij ontvangen hadden. Want ondanks die zo volkomen begrijpelijke menselijke ontgoocheling en teleurstelling, vielen zij voor dit arme kind, in die nederige omgeving, op hun knieën neer, aanbaden het en gaven het hun kostbare geschenken.

Ook die geschenken goud, wierook en myrre, bewezen duidelijk, dat zij zich van dit Koningskind een geheel andere voorstelling hadden gevormd.

Maar voorgelicht door de bovennatuurlijke genade, wierpen zij alle menselijke vooroordelen op zij, stapten over alle menselijke bezwaren heen en vol van een groot geloof, erkenden zij in dat arme kind, in die schamele omgeving hun Heer en God. De genade Gods had hen geraakt, maar zij gaven er zich ook geheel aan over, cijferden zich zelf geheel weg en aanvaarden in volle overgave de nieuwe boodschap van dat Christuskind en werden daardoor de eerste bekeerlingen uit de heidenen voor het ware geloof.

Ze zijn ook de eerste martelaren geweest voor het ware geloof, althans mensen, die voor dit nieuwe geloof zeer grote offers hebben gebracht.

Zij waren naar Bethlehem gekomen zeer waarschijnlijk van Arabië, via de grote karavaanweg naar Jeruzalem. En zij zouden ook weer langs die weg, die op zich, vooral in die dagen, moeilijk en zwaar genoeg was, weer zijn teruggetrokken. Maar de nacht voor hun vertrek verscheen hen een Engel, die hen waarschuwde voor Herodes, en hen adviseerde langs een andere weg, naar hun land terug te keren.

En we lezen dan bij Mattheus: „En zij keerden langs een andere weg naar hun land terug". Het staat er zo eenvoudig, maar wij moeten ons eens even indenken, wat dat voor hen betekend heeft. Met hun grote reiskaravaan moesten zij met vermijding van de enige en grote heirweg, waar Herodes zijn soldaten en spionnen had uitgezonden, langs onherbergzame wegen, Herodes en zijn troepen ontwijken. Kenners van het land, als een pater Lagrange, overtuigen ons, welke een geweldige offers deze mannen voor hun pas verworven geloof hebben moeten brengen. Hoe zij angsten en ontberingen, vermoeidheden en andere kwellingen maanden lang hebben moeten trotseren, om het geheim van dit kleine mensenkind, angstvallig te bewaren.

Welk een groot en geweldig geloof moeten deze mannen gehad hebben. Eerst al door alleen op de roepstem van God, die verre en zware reis te aanvaarden naar een vreemd land. Dan daar aangekomen ondanks een wrede ontgoocheling, dit arme kind dat hen dwong te breken met hun gehele verleden, te erkennen als hun God. En dan langs een omweg, wat betekende met vermijding van de enige begaanbare en betrouwbare weg de terugreis te aanvaarden.

Wij die zoveel meer genaden van den goeden God ontvangen hebben, kunnen aan deze heidenen een voorbeeld nemen, zowel wat betreft hun volledige overgave aan Gods H. Wil, als ook wat betreft hun groot geloof.

Toen God hen tot zich riep, kwamen zij onmiddellijk en geen offer was hen te zwaar.

Maar de aanbidding der Wijzen, welke we morgen opnieuw vieren, herinnert ons ook aan het geweldige feit in de mensengeschiedenis n.l. van Christus Openbaring als de universele goddelijke Verlosser aan de heidenen.

Het feest van Drie Koningen bezit dan ook een rijkdom van gedachten, die we zeker ernstig moeten overwegen.

Het is daarnaast ook een feest van innige dankbaarheid aan God, voor de heerlijke gave van het ware Geloof.

Maar het is ook een dag, waarop we meer dan anders moeten bidden voor de bekering der heidenen en ongelovigen. En het is dan ook een echt katholieke gedachte, om het feest van Driekoningen te vieren door een gebed en een offer voor het bekeringswerk.

De „Spes Patriae."

Uit Nederland komen vele onrustbarende berichten over de toenemende baldadigheid der jeugd.

Zo werd in het Amsterdamse gemeente-verslag vermeld, dat gedurende het vorig jaar 1.974 maal een publieke brandmelder in werking werd gesteld, waarvan 520 keer uit baldadigheid! In Amsterdam-Oost is elk plantsoen tot een woestenij herschapen.

„Oude mensen, zo schrijven de Nederlandse bladen, worden gemolesteerd (het veroorzaakte onlangs de plotselinge dood van een oude man in Utrecht, die op het politiebureau, waar hij zijn beklag deed, ineenzakte en de geest gaf); fietsende knapen brutaliseren voetgangers, automobilisten en trambestuurders — geen straffende hand wordt naar hen uitgestoken. Zij lachen honend om berispingen; reeds nu hebben deze jonge boekeniers de allure van het „ni Dieu, ni maître" aangenomen. En men weet het: „the child is father of the man"...

Alarmerende bizonderheden geeft ook het onlangs verschenen Onderwijsverslag over de toestand van het onderwijs in Nederland.

De inspectie Leiden vermeldt, hoe daar een onderwijzer werd geslagen door een moeder, die razend naar school was gekomen en niet tot rede was te brengen, naar aanleiding van kinderpraatjes, die bij onderzoek totaal gelogen bleken. Na de mishandeling werd nog getracht de vrouw te bewegen haar excuus aan te bieden. Het mocht niet baten. Daarna volgde aangifte bij de politie.

Fraai is ook wat de inspectie Arnhem schrijft:

„In de maandelijkse opgaven, die ik van de schoolhoofden ontvang, valt mij telkens weer op, dat leerlingen van de ene school naar die van een andere richting worden overgeplaatst. Bij informatie is gebleken, dat van wezenlijke richtingsverandering slechts zelden sprake is. Soms is het een moeilijkheid met een der leerkrachten, meermalen een soort wraakneming. Men weet wel dat overplaatsing van een paar leerlingen aan een der leerkrachten de betrekking kan kosten."

Wegens herhaalde vergrijpen tegen de orde en tucht der school, zo wordt uit de inspectie Utrecht gerapporteerd, werden bij enige besluiten van Burgemeester en Wethouders van Utrecht 5 leerlingen (allen jongens) van openbare scholen verwijderd.

Ook uit het Zuiden komen ontstellende berichten. Zo deelt de inspectie Helmond mede:

„Conflicten komen veel meer voor dan vroeger. De leerlingen weten, dat bij verzet de ouders veelal aan hun zijde staan. Brutaliteit in woorden of daden, strafweigering, of weglopen en opzettelijk schoolverzuim bij gerechtvaardigde strafoplegging, komen veel vaker voor.

Maastricht meldt:

„Kinderen weigeren uit de bank te komen", aldus het onderwijsverslag.

„Herhaaldelijk komt het voor, dat kinderen uit de school weglopen, dat ouders in de klaslokalen schandaal komen maken, dat kinderen, wie de toegang tot de school ontzegd is, zolang zij hun straf niet gemaakt hebben, dagen achter elkaar thuis gehouden worden.

De ergerlijkste staaltjes, aldus gaat de inspecteur van Maastricht verder, hoort men vertellen en de gevallen beperken zich heus niet tot de onderste lagen. Dat een leerling zijn onderwijzer trapt, zijn onderwijzeres in het gezicht spuwt, bij het schoolblijven onder het oog van de onderwijzeres het telraam vernielt, bloempotten van het raam werpt, het zijn feiten."

„Er zijn niet veel onderwijzers", aldus de inspecteur uit Heerlen, „die de klas niet de baas kunnen. Toch maken vele onderwijzers zich bezorgd voor de toekomst. Er heerst, zeggen ze, onder vele kinderen een geest, die het ergste doet vrezen. Het kost vaak geweldig veel inspanning en het vergt heel wat van de zenuwen, om in kalmte de klas te beheersen. Het lijkt wel of de kinderen weten, dat de onderwijzer, als het er op aan komt, machteloos staat."

Uit verschillende plaatsen komen trouwens berichten, dat zenuwoverspanning onder het onderwijzend personeel toeneemt. Zo moest in het ressort Helmond aan 22 leerkrachten verlof worden verleend voor lange tijd wegens overspanning.

Roermond meldt: 10 pCt. der leerkrachten verzuimde gemiddeld 1.75 maand per persoon.

Een ingestelde onderzoek bij 138 scholen te Amsterdam wees volgens de „Volksschool" uit, dat een 58-tal onderwijzers verlof moesten hebben wegens oververmoeidheid en overspanning, met gezamenlijk 193 maanden ziekteverlof, d.i. 3½ maand per jaar gemiddeld. Het herstellingsoord voor onderwijzers te Lunteren, toebehorende aan 15.000 georganiseerde leerkrachten, is steeds vol patiënten.

Tot zover de niets minder dan ontstellende feiten. Wat de oorzaken betreft, is vooral van belang wat de inspecteur van Maastricht schrijft:

„Men kan er zich van af maken door de schuld te werpen op de tijdgeest. Sommige hoofden van scholen zeggen, dat de leerlingen nog wel handelbaar zouden zijn, maar dat de ouders niet medewerken. Anderen zoeken 't in de te grote zelfstandigheid der schooljeugd in de omgang met de werkloze ophitsende vrije schooljeugd. Velen menen, dat in de huisgezinnen de tucht ontbreekt, dat de ouders door hun gedrag en uithuizigheid geen gezag meer hebben over hun kinderen; weer anderen weten geen redenen op te geven, maar constateren alleen de feiten."

Men kan er verder nog op wijzen, dat het handhaven der tucht bemoeilijkt wordt door overvolle klassen, door het vaak voor de klas staan van kwekelingen.

Hiervan zijn er volgens de „Tijd" ca. 4.000, die tegen een salaris van gemiddeld ƒ 25 per maand, als kwekeling met akte, een volledige taak hebben te verrichten.

Over de maatregelen, die tegen de tuchteloosheid der schooljeugd genomen moeten worden, lopen de meningen der verschillende inspecties uiteen.

Terwijl de inspecties van Helmond, Heerlen en Brielle op het onverwijld invoeren van het tuchtrecht voor den onderwijzer aandringen, is de inspecteur van Leiden het daarmede niet eens. Volgens hem hebben de goede leerkrachten dit middel niet nodig, terwijl het in de handen der overige leerkrachten een gevaarlijk middel zou kunnen blijken.

Gelukkig is, naar we menen, op Curaçao de toestand niet zo erg als in het Moederland.

Maar voorkomen is beter als genezen en wie zich aan een ander spiegelt, spiegelt zich zacht.

En wellicht zou het daarom geen kwaad doen, als hier het tuchtprobleem ook eens onder de ogen zou worden gezien. Het zou goed zijn, als op de scholen een onderzoek over deze aangelegenheid werd ingesteld, om tijdig aan toenemende *tuchteloosheid de kop te kunnen* indrukken.

De overmatige belangstelling voor de sport, het veelvuldig bioscoopbezoek door jeugdige personen, de ondermijning van de eigenlijke grondslagen van alle gezag, de jeugdwerkeloosheid zullen ook hiertelande wel dezelfde funeste gevolgen hebben, als elders.

Over dat eerste puntje, lazen we onlangs in de „Deli-Courant het volgende:

„Wij hijgen nog altijd heviger aan de radio als Leo Halle een goaltje gehouden heeft, dan dat wij ons verdiepen in het heroïsche epos der historie, in de geschiedenis van mannen als Coen, Olivier van Noort en zoveel anderen. En dus verwondert het ons niet als wij van een Semarangse uitgever een schoon muziekstuk krijgen toegezonden, in Indië gecomponeerd, gedicht en gedrukt, dat onder de titel „Onze Internationaal", „blijmoedig" opgedragen is aan Leo Halle, „doelverdediger van de Hollandse ploeg". En dan lezen wij in de tekst de volgende hysterische aanbidding:

Je doet ons denken aan een held
die nog geen duim wil wijken
en zoveel ballen heeft *geveld*
die voor z'n *hand bezwijken*
Want is ons doel vaak in gevaar
je kunt zo gulzig graaien
om inderdaad zo wonderbaar
het leder weg te snaaien.

En dan wordt daarin verder het land getekend van dat land „ver over zee" waar „vele Blanda's leven", die „vereenigd zijn door een hechte band" en weet gij, lezer, wat dat voor 'n band is? De band van de historie? Neen, die band is: *Leo Halle! Ziedaar* weer 'n voorbeeld van misselijke wansmaak en opperste hysterie, die men hier kan laten drukken en uitgeven zonder dat de sterren van schrik uit de hemel vallen. Dit is niet een geest van sport of sportiviteit, maar van kwijlende kuiten-vereering aan het slappe lijntje van het voetbalveld.

En het is deze geest die men niet genoeg bestrijden kan, die zich altijd maar weer opnieuw in onderscheidene figuren demonstreert, in onkiese Oranjespeldjes, in laffe liedjes en in het goedpraten van wat ondermijnend en verkeerd is."

Wij kunnen dit alles volkomen onderschrijven. Gedachtig het woord, dat wie de jeugd heeft, ook de toekomst heeft, is een der voorname middelen daartoe, dat vooral aan de opvoeding, in het gezin, in de school en in het z.g. derde milieu nog meer dan tot dusver alle aandacht wordt besteed en dat ertegen gewaakt wordt, dat hiertelande toestanden ontstaan, als thans in Nederland blijken te heersen. *Daarbij dient* de grote kracht *van de godsdienst* bij de opvoeding op de voorgrond te worden geplaatst, die diepste grondslag van gezag en opvoeding, welke anders op het drijfzand der wisselende meningen moeten berusten.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Heel begrijpelijk is het nieuwe jaar al even weinig vreedzaam begonnen als het oude geëindigd is.

De wereld toch kan elkander wel het beste toewensen en onder de verschillende individuen zullen er wel zijn die dat werkelijk menen; maar in politicis moet men dergelijke wensen maar sub beneficio van inventaris aannemen, want daar viert het grootste egoisme hoogtij en denkt men bij de meest prachtige woorden voor anderen, alleen en uitsluitend aan zich zelf.

Japan b.v. bestrijdt China enkel en *uitsluitend uit altruisme; het is alleen* om het welzijn van China dat daar steden worden plat geschoten en mensen vermoord. Telkens en telkens wordt gezegd dat Japan geen landhonger heeft, maar het wil alleen een beetje orde scheppen in China en daarom een einde maken aan de regering van Tsjang Kai Shek.

En Engeland dat zo de mond vol heeft over de onrechtvaardigheden door Japan in China gepleegd, levert zelf aan Japan de wapenen daarvoor. Het geld riekt niet.

In Spanje schijnt Teruel thans weer in de handen van de Nationalisten te zijn; en vandaar vernemen we de merkwaardigheid dat de Italiaanse vliegmachines die de rooien bevechten Russische olie gebruiken. Olie zelfs schijnt dus ook al niet meer te rieken.

En verder vernemen we in het nieuwe jaar nog weer van een nieuwe oorlog, maar dan op economisch gebied, welke n.l. zal gevoerd worden door Joodse bankiers tegen de anti-semietische regeringen. Deze bankiers hebben daarvoor een beursfonds bijeengebracht van 100 millioen pond om landen als Duitsland, Roumenië enz. financiele stroppen te bezorgen.

Zal deze actie slagen?

Zal dit geld nu eens ruiken?

Of zal het b.v. net gaan als met de sancties en de uitvoering van wapenen enz.

Om deze vraag duidelijk te maken, willen we eens de aandacht vestigen op een aantal bepalingen die we hier in Curaçao gehad hebben, betreffende het verbod van hulpverlening aan oorlogvoerende landen.

Daarin stond met ronde woorden dat Curaçao geen vliegmachines mag uitleveren, noch luchtschepen en dergelijke voorwerpen meer; maar over de uitvoer van olie werd met geen woord gerept, evenmin als dit het geval was in de sancties met Italië.

En toch is dit zeker een voorname factor in de huidige oorlogen.

Een Maasbode correspondent heeft dan ook onlangs een zeer merkwaardig artikel geschreven over de vraag: Wie voorziet oorlogvoerenden van de onontbeerlijke brandstof?

En hij zegt:

Er zijn twee wereldmachten, die de verdienstelijkheden van de stilzwijgendheid op hun duimpje kennen en één van deze beide heet petroleum. Men zie en hore slechts rondom zich henen. De oorlog wordt elke dag in al zijn details behandeld. De tanks, de flak, de schepen, de artillerie, zij hebben schier geen geheimen meer. De politiek ook niet. De diplomatie evenmin. Deze aangelegenheden worden in de kranten behandeld, aan biertafels, in vergaderingen en parlementen. Ook over de economie en het geldwezen weet men alles. Maar over de petrolie weet men slechts één ding met zekerheid n.l. dat zij in een soort samenzwering van stilzwijgendheid gehuld gaat, wanneer men *de zaak aldus zeggen mag.*

Helemaal nieuw is dit verschijnsel niet. De Italo-Abessijnse oorlog werd óók grotelijks met benzine uitgevochten en zo die materie toen al eens ter sprake kwam, dan wist een even geheimzinnige als krachtige hand ze ook direct in de doofpot te stoppen. Maar het is ondanks die krachtige hand nu toch wel door gelekt, dat Italië zijn Afrikaanse oorlog tegen Engeland met Engelse Shell-petroleum won. Terwijl, op Engelse instigatie, rondom groene tafels met veel deftigheid over sancties tegen Italië geredeneerd werd, stroomde de Shell-petroleum ongestoord de Italiaanse Rode Zeehavens binnen.

En zo dit een raar geval moge zijn, dan kan hetzelfde gezegd worden van momenteel in omloop zijnde geruchten, welke willen, dat de Italiaanse vliegtuigen in Franco-Spanje met Russische benzine gestookt worden. Of deze geruchten waar zijn of onwaar, vormt een kwestie op zich zelf. Een andere kwestie echter is, dat niemand zich bijzonder zou verbazen, wanneer blijken mocht, dat ze met de waarheid stroken.

Trouwens het bewijs daarvan ligt eigenlijk reeds op tafel. Immers, in het rode Spanje wordt open en bloot beweerd, dat Italië minstens al één scheepslading graan aan Barcelona geleverd heeft. Ook hier staat, naast de juistheid of de onjuistheid van het feit zelf, het verschijnsel, dat iedereen bereid is het te geloven. En er zich verder niet druk over maakt.

Maar bijzonderheden ter zijde latend, heeft men toch met de volgende fenomenen te doen. I. Zonder benzine is een tegenwoordige oorlog ondenkbaar. II. De grote petrolieconcerns werken tot doorbrekens toe om alle oorlogvoerende partijen gelijkelijk van deze materie te voorzien. III. Ze oefenen tegelijkertijd een unheimische invloed uit om buiten elk denkbaar en ondenkbaar openbaar debat te blijven.

Een belangwekkend voorbeeld wordt ten deze door de spionnagedienst in blauw Spanje geleverd. Deze dienst stelt vast, dat tussen 17 en 24 October j.l. 1260 bidons gasoline de Frans-Spaanse grens bij Perthus passeerden. De daarop volgende week en langs het zelfde douanekantoor, 2.700 bidons benzine, plus 932.000 liter in tankwagens, plus 9.250 liter supercarburaat. In de eerste week van November, ook al weer langs Perthus, 984 ton gasoline. In dat zelfde tijdbestek maakte het tankschip „Arlette" tweemaal de reis van Marseille

STERVEND SHANGHAI. De ontevredenheid onder het volk in de omgeving van Shanghai is groot en 't stervend volk van alle leeftijden komt met hun korven naar de publieke distributie bureaux om wat rijst te krijgen.

naar Alicante en de „Camiero" éens.

Deze gegevens zijn natuurlijk zeer interessant, vooral wanneer ze blijken mochten waar te zijn, maar ze laten toch één vraag onbeantwoord n.l. van welke herkomst al die brandstof was. Was het de Koninklijke, die dat moordtuig leverde, in welk geval er misschien aanleiding zou bestaan dat bijvoegelijk naamwoord „koninklijke" uit de titel der onderneming in kwestie te schrappen.

Of was het de Standard. Of was het, en dat ligt nog al voor de hand, misschien alléén maar Rusland. Wij weten het niet. En niemand weet het. We weten alleen, dat twee geheime machten veel invloed op 's werelds loop uitoefenen en dat beide het werkwoord doodzwijgen zeer wel weten te vervoegen en dat van die beide één, petroleum heet.

BUITENLAND

HET JOODSE JONGETJE.

Men schrijft aan De Avondpost:

Het gebeurde tijdens een excursie van een groep Hongaarse jongens naar het Derde Rijk, vormt thans in Hongarije het onderwerp van de dag.

Vijfhonderd jongens — zo bericht de Jewish Chronicle — waren door de nationaal-socialistische regering uitgenodigd, zich in Duitsland te overtuigen van de grote vreugde, die de Duitse jeugd onder de huidige regering ondervindt. Onder de plaatsen die voor een bezoek op het programma werden gesteld, was ook Neurenberg, waar de jeugdige toeristen zouden worden toegesproken door niemand minder dan de gouwleider Julius Streicher. Nadat de jongens zich voor het Neurenbergse Stadhuis hadden opgesteld, verscheen de Stürmer-hoofdredacteur en zeide:

„Goede morgen, kinderen, ik ben blij jullie te zien, ik hoop, dat er geen kleine Joodjes onder jullie zullen zijn."

Onmiddellijk daarop klonk echter de stem van een der leden van het gezelschap: „O ja, er zijn er wel, ik ben een Jood." Het was Peter Schmidik, elf jaar oud, zoon van een Joodse handwerker te Boedapest, die door zijn klasse was gekozen, om deze op de excursie te vertegenwoordigen. Hij was er zeer trots op, blijkbaar door den groten Streicher alleen te zijn uitverkoren. Daarop trad hij naar voren en maakte een diepe buiging voor den gouwleider.

De grote man was echter bleek geworden van woede; met een ruk keerde hij zich om en vertrok, aan de kinderen het grotere genoegen van een bezichtiging van de oude stad overlatend.

De kleine Peter is thans de held van Boedapest. Hij ziet zijn portret afgedrukt in alle kranten als „de Joodse jongen, die op Streicher toeliep", maar hij weet zelf niet waarom.

KONNERSREUTH.

Het „Korrespondentzblatt für den Katholischen Klerus" van Oostenrijk, brengt een artikel van een katholieke arts uit Lippstatt, lid van het Lukasgilde, vereniging voor katholieke artsen. De Tijd neemt er het volgende uit over:

Th. Neumann moet — aldus de medische schrijver — naar een ziekenhuis, weg van haar familie en van haar omgeving; minstens drie weken. Houdt zij stand, dan geschieden in Konnersreuth dingen, die de krachten der natuur overtreffen. Dan moet een wonder aangenomen worden, groter dan de opwekking van een dode.

Als arts moet men extra critisch tegenover Therèse Neumann staan. Therèse Neumann was hysterisch en is het nog. Blijkens haar ziektegeschiedenis van 1918 tot 1923 valt hieraan niet te twijfelen en twijfelt men hieraan ook niet. Ook verklaringen van artsen uit latere tijd zijn welsprekend. Overigens een kern-hysterie, zoals die bij Th. Neumann van 1918 tot 1923 geobserveerd werd, geneest helemaal niet.

Th. Neumann werd nooit onder de absoluut noodzakelijke voorzorgsmaatregelen onderzocht. Ziekenhuis werd geweigerd, zelfs de ambulante Röntgenonderzoeking van hand en wervelkolom. Wel merkwaardig is het, dat de afscheidingen, die vroeger bestonden, juist dan beweerd werden opgehouden te hebben, toen de artsen uit urine-onderzoek dingen ontdekten, die de familie verrasten. Op verder verzoek naar urine kwam dan uit het huis Neumann het bescheid: afscheidingen hebben helemaal opgehouden!

Dus geen zweem van wetenschappelijk onderzoek, ondanks herhaalde verzoeken, ook van de kerkelijke zijde.

De eigen bisschop van Therèse Neumann, dr. Buchberger, tracht sinds jaren Therèse Neumann te bewegen, zich in een ziekenhuis wetenschappelijk te laten onderzoeken. En hij heeft dit beproefd, zoals ik met zekerheid weet, tot in de laatste tijd. Het Beierse Episcopaat heeft zich bij den bisschop van Therèse Neumann aangesloten Toen alles niets hielp, gaf men begin van het lopende jaar, de aangelegenheid Konnersreuth over aan het heilig Officie te Rome.

En sindsdien? Ook het H. Officie verlangt onderzoek in 'n ziekenhuis. Noch Therèse noch haar familieleden gaan in op dit kategorisch verzoek.

Zolang er geen wetenschappelijke observatie bestaat omtrent het al of niet artificiele der stigmatisatie van Therèse Neumann, noch omtrent de afwezigheid van voedselopname en afwezigheid van afscheidingen, ontbreekt aan de theologische conclusie het wetenschappelijke fundament.

HERDERLIJK SCHRIJVEN VAN MGR. V. PREYSING.

Over de toenemende anti-christelijke geest in Duitsland.

De bisschop van Berlijn, Z. H. Exc. mgr. graaf von Preysing, heeft een herderlijk schrijven uitgevaardigd, in verband met de ernstige toestand, waarin de Katholieke Kerk in Duitsland zich bevindt, en de toenemende hevigheid der anti-christelijke nazicampagne.

Het schrijven, dat 5 December in alle kerken van het Berlijnse diocees werd voorgelezen, vormt één der sterkste veroordelingen van de nationaal-socialistische methoden.

Daar gevreesd werd, dat exemplaren van het herderlijk schrijven zouden in beslag genomen worden door de geheime staatspolitie, werd de bisschoppelijke brief gedurende de nacht in het geheim door speciale vrijwilligers-koeriers aan de betrokken adressen bezorgd.

Aan het belangrijke document ontlenen wij het volgende:

„De ene anti-kerkelijke maatregel volgt op de andere," aldus mgr. von Preysing. „Een geest van vijandigheid jegens het Christendom begint in toenemende mate te overheersen. De pressie op de gewetens wordt groter.

De H. Vader wordt voortdurend in de pers en in openbare redevoeringen aangevallen, alsof Zijn verklaringen politieke doeleinden zouden dienen.

Op dezelfde wijze worden wij, bisschoppen ervan beschuldigd, onze bevoegdheden te buiten te gaan en de Kerk in ons vaderland te misbruiken voor politieke doeleinden.

Een reeks maatregelen van staat en partij zijn, naar men ons verzekert, alleen erop gericht, een zogenaamd politieke Kerk te transformeren in een zuiver religieuse instelling.

In feite echter zijn deze maatregelen tegen het eigenlijke werk van de Kerk zelf gericht. En toch pogen deze mensen het Duitse volk ervan te overtuigen, dat Christendom en Kerk hier in Duitsland hun taak vrij en ongehinderd kunnen vervullen."

Mgr. von Preysing geeft dan voorbeelden van recente anti-kerkelijke maatregelen der nazis.

Twaalf drukkerijen, welke de jongste Encycliek des Pausen over de toestand der Kerk in Duitsland hadden gedrukt, werden geconfiskeerd, zonder dat er enigerlei compensatie werd verleend aan de eigenaren.

„Gijzelf", zo vervolgt de bisschop, „ziet elke dag de resultaten van de anti-kerkelijke en anti-christelijke geest, welke het openbare leven beheerst.

Het is genoeg, wanneer men ziet wat er in de boekenstallen van de ondergrondse en de districtsspoorwegen wordt vertoond.

Door middel van afbeeldingen, caricaturen, artikelen, circulaires en pamfletten poogt men een invloed uit te oefenen op het Duitse volk, die alle eerbied en ontzag voor Christendom en Kerk in de harten van jonge mensen moet vernietigen.

Men spreekt slechts de waarheid over de toestand, tegenover welke ware Christenen in ons vaderland zich geplaatst zien, wanneer men verklaart, dat de getrouwe Katholiek in Duitsland een buiten de wet gestelde is. Hij is het voorwerp van belachelijkmaking en beledigingen en moet zich het gemis van zijn vrijheid om zijn geloof te beleven, laten welgevallen, zonder dat hij in staat is, zich te verdedigen, terwijl de vijanden der Kerk vrijheid genieten om te spreken, om aan te vallen en om te spotten."

Het gevaarlijkste blijft echter, naar de bisschop verder uiteenzet, de invloed van de anti-christelijke geest, waarbij alle middelen worden aangewend om aan het Duitse volk het denkbeeld bij te brengen, dat het bovennatuurlijke een uitvinding is van dwaze priesters en niet alleen overbodig is, maar zelfs schadelijk voor het welzijn der natie.

Het Christendom wordt voorgesteld als een omwentelingsfactor in het Duitse leven, de geschiedenis der Kerk als een reeks misdaden en het werk des Pausen als onophoudelijke pogingen om de eenheid en de vooruitgang van 't Duitse volk te belemmeren.

Na er op gewezen te hebben, dat bijna al de helden van de Duitse geschiedenis praktiserende Christenen waren, geeft mgr. von Preysing de volgende verklaring ter kenschetsing van de ware oorzaak van de nazi-vijandigheid tegenover de Kerk:

„De ware Christen," aldus de bisschop, „zal nooit in staat zijn, zijn toestemming te geven tot een dictatorschap over gewetens. Elke Christen moet de persoonlijke rechten en plichten behouden, welke het aan geen aardse macht kan worden toegestaan te betwisten."

Tenslotte verklaart de bisschop, dat de eenheid der natie zal worden bedreigd, wanneer haar de vrijheid van godsdienst en geweten wordt onthouden.

Het leven plant zich altijd door bemiddeling voort en geenwezenwordt uit eigen kracht geboren.

Een lamme onverschilligheid tegenover Allerheiligste geeft groter ergernis, dan een heiligschennis, die tot een hartelijk eerherstel zou dringen.

Wij dreigen dikwijls uitgeput te raken aan verfijning, die ons de gezonden eenvoud kost.

Het leven beweegt zich tussen verloren paradijs en de teruggewonnen hemel en de Christen begint met het confiteor en eindigt met een Te Deum.

CURACAO.

PERS COMMIQUÉ.

Het Comité ter viering van de heuglijke gebeurtenis deelt hierbij mede van verschillende kerkgenootschappen kennisgeving te hebben ontvangen, dat op de dag na bekendmaking van de blijde tijding, bizondere godsdienstoefeningen zullen worden gehouden en wel:

in de Kathedrale Kerk te Otrabanda om 9 uur v.m.

in de Protestantse Kerk in Fort Amsterdam om 9 uur v.m.

in de Synagoge „Mikve Israel" om 8.30 v.m.

De leden van het Feest-Comité zijn uitgenodigd deze diensten te willen bijwonen.

De prijzen voor de wedstrijden op Mundo Nobo zijn ten toon gesteld in de „Casa Amarilla."

TRACTATIE ZIEKEN EN OUDEN VAN DAGEN.

Op de vierde dag van het feest ter ere van de jonge Oranjetelg zullen de patienten in ziekenhuizen en de ouden van dagen en de armen op het eiland getracteerd worden.

SAMENSTELLING RECHTERLIJKE MACHT.

Bij de Koloniale Raad is ingekomen een landsverordening tot wijziging van het Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao.

In de Memorie van toelichting lezen we daaromtrent.

De voortschrijdende ontwikkeling van Curaçao maakt het nodig de Rechterlijke Organisatie te wijzigen in de richting der in Nederland geldende regeling.

Met name behoort niet langer te worden gedoogd, dat als systeem de Advocaat-Generaal is belast met het Openbaar Ministerie bij het Kantongerecht op Curaçao.

Wel zal, in verband met het geringe aantal in Curaçao voor vervanging geschikte personen, althans voorlopig nog, de mogelijkheid voor waarneming van het Openbaar Ministerie bij het Kantongerecht door den Advocaat-Generaal en omgekeerd van die van het Advocaat-Generaalschap door den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie open behoren te worden gehouden. Deze waarneming behoort echter niet zo ver te gaan dat de Ambtenaar van het Openbaar Ministerie, tevens Procureur-Generaal zou kunnen vervangen.

Mede is overwogen of niet tevens het tijdstip is aangebroken om voor ARUBA te breken met het systeem dat de Gezaghebber tevens Ambtenaar van het Openbaar Ministerie is, terwijl het ambt inderdaad wordt uitgeoefend door een daartoe aangewezen ambtenaar. Vooralsnog blijft echter naar de mening van ondergetekende gewenst, dat de Gezaghebber, tevens plaatselijk Hoofd van Politie, tevens Hoofd van het Openbaar Ministerie blijft.

Voor de overige eilanden geldt dit in nog sterkere mate.

EEN SLECHT EINDE EN EEN SLECHT BEGIN.

Wie dezer dagen rond de stad gereden is, heeft wel kunnen merken, dat enkele auto's er het leven bij ingeschoten hebben.

Maar helaas personen ook.

Het aantal ongelukken was bij deze jaarwisseling wel tamelijk groot. Naast de talrijke botsingen van minder belang vonder er twee grote ongelukken plaats die een tragisch gevolg hadden.

Op Vrijdagmiddag sloeg een wagen met enkele jongelui in de buurt van Villa Maria over de kop en daarna tegen een boomstam, met het gevolg dat een voetganger, een jongeman van 17 jaren, dusdanige verwondingen opliep dat hij een ogenblik daarna in het St. Elizabeth Gasthuis overleed.

Het tragisch was dat deze man eerst 's morgens na een verpleging van 3 maanden het hospitaal verlaten had.

De bestuurder van de wagen, die ook ernstige inwendige, bloedige verwondingen opliep, gaf enkele dagen later de geest in het St. Elizabeth Hospitaal.

Op Nieuwjaarsdag sloeg een lincoln, eigendom van een huurchauffeur in de buurt van Suikertuintje over de kop, en bezorgde een scalpering aan zijn bestuurder, die in het St. Elisabeth Gasthuis is opgenomen en aanvankelijk vrij ernstig, momenteel aan de betere hand is.

Wanneer deze ernstige lessen effect sorteren en de chauffeurs waarschuwen tegen drank en wekeloosheid zullen deze ernstige ongelukken toch niet geheel voor niets geweest zijn.

Onze deelneming aan de nabestaanden van de slachtoffers.

RADIONIEUWS.

De Heer Molenkamp deelt de luisteraars mede, dat zodra de blijde tijding is ontvangen, direct de CUROM bezet zal worden en de bekendmaking door Zijne Excellentie de Gouverneur van Curaçao zal worden uitgezonden op de dagelijkse golflengte van 50.6 meter.

In aansluiting hierop zal door de Curaçaose Radio Vereniging een extra feestprogramma worden uitgezonden, bestaande uit Nationale liederen.

PERS-COMMUNIQUÉ.

Het Comité ter viering van de heuglijke gebeurtenis heeft nader besloten de volksfeesten en verdere viering terstond na ontvangst van het bericht te doen plaats hebben.

De ontvangst van de blijde tijding zal, vooraf gegaan door saluutschoten en klokgelui der kerken, worden bekendgemaakt door Z.E. de Gouverneur vanaf het Gouvernementsplein en verder ook nog door herauten.

Op die zelfde dag zullen muziekuitvoeringen gegeven worden, met des avonds een grote fakkeloptocht en op de beide daaropvolgende dagen zullen verschillende volks- en sportfeesten gehouden worden zowel in de stad, op Emmastad, als in de buitendistricten.

MEVR. DE WED. MADURO. †

Ten haren huize, de bekende woning op de hoek Scharloo en Juliana-plein, overleed Maandagmorgen de bekende Sjon Sarita, Mevr. de Wed. Maduro-Jesurun Henriquez.

Zij was indertijd gehuwd met de bekende Elias S. L. Maduro, ter wiens dankbare herinnering het Elias S. L. Maduro-fonds is opgericht; een man van grote liefdadigheid niet alleen, maar aan wiens doorzicht ook de firma Maduro zeer veel van haar bloei te danken heeft.

Sjon Sarita was de moeder van de Heren S. E. L. Maduro, Ch. L. Maduro en Montefiore L. Maduro, terwijl hare twee dochters gehuwd zijn met de Heren Da Costa Gomez en Jossy Maduro.

Nog met de grote Maduro feesten, het vorig jaar, was Sjon Sarita des avonds de gastvrouw, als hoedanig zij grote bekendheid verwierf in onze Curaçaose society. Maar groter nog was haar liefdadigheidszin, die minder bekend misschien, maar daarom meer verdienstelijk is en welke zij scheen te beoefenen als een kostbare nagedachtenis aan haar overleden man.

Moge zij daarvoor thans in vrede haar eeuwige rust erlangd hebben.

Onze deelneming aan de familie.

Verloofd:

Franklin R. Seute

en

Lena M. Posner.

Aruba, 25 Dec. 1937.

De Heer en Mevrouw van Geelen

geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun dochter

Francina, Petronella, Maria.

St. Elisabeth-hospitaal.
Curaçao, 3 Jan. 1938.

ALGEMEEN NEDERLANDSCH VERBOND

Groep Nederlandsche Antillen.

JEUGD-BIOSCOOPVOORSTELLING

Op Vrijdag 7 Jan. a.s. in „ROXY".

Aanvang 5 uur n.m.

Een prachtig Kinderverhaal (Een Heldhaftig Moedertje) en andere films.

TOEGANGSPRIJZEN

	Balcon	Beneden
voor kinderen	f. 0.30.	0.15
voor volwassenen	„ 0.50.	„ 0.30.

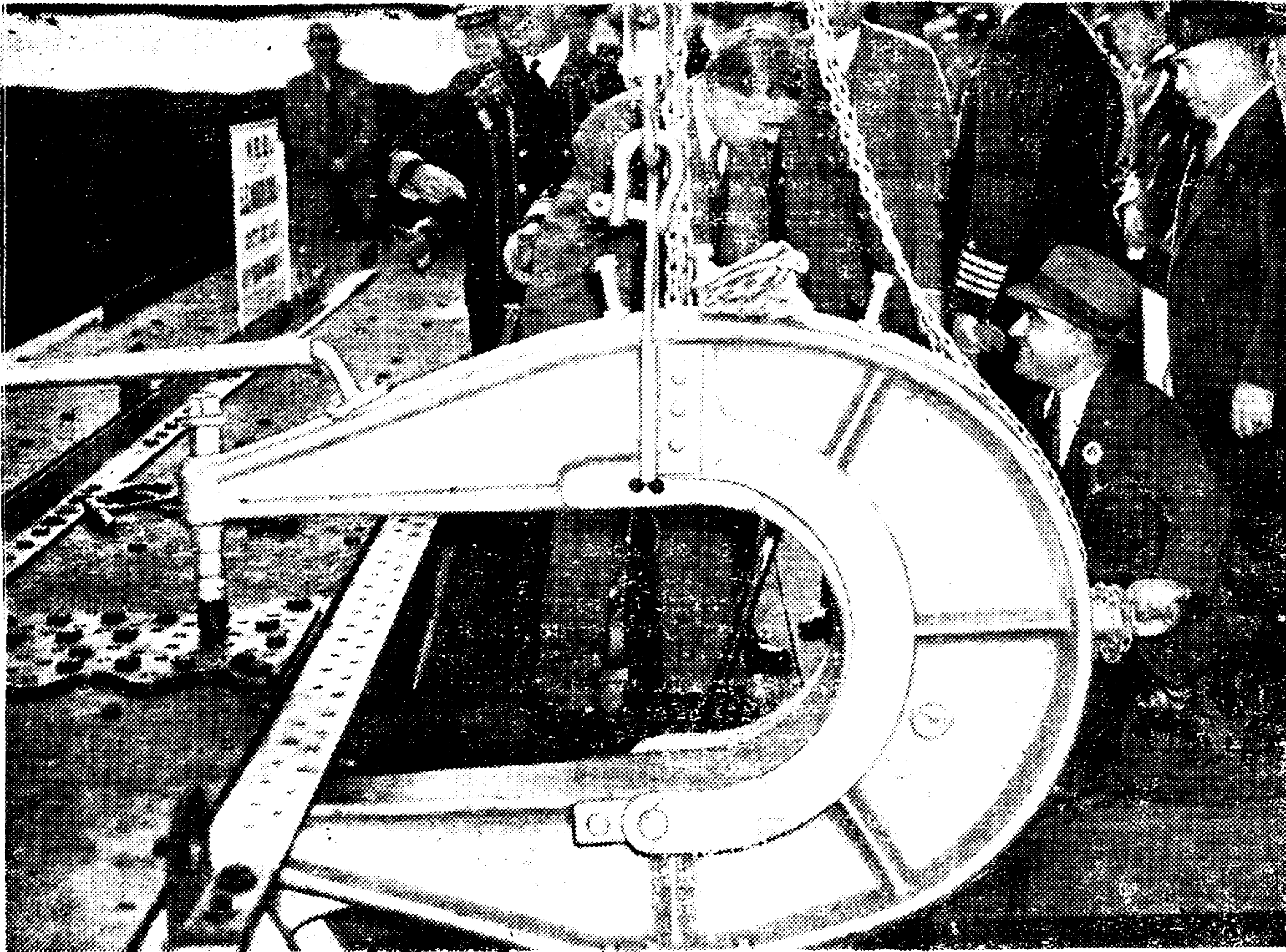
GEBOREN:

HALBE GERBEN

zoon

van wijlen Mr. H. G Vrijburg en A. E. Vrijburg-Süthoff.

2—1 Willemstad, 28 December 1937.

HET BEGIN VAN EEN OORLOGSBOOT. In zijn hoedanigheid van Assistent-Secretaris van de vloot, haalt, Charles Edison, zoon van de beroemde uitvinder, de hefboom over van het reusachtige machine, dat de eerste klinknagel drijft in de kiel van de Amerikaanse „North Carolina" te Brooklyn Navy Yard. Edison blootshoofd in het midden.

DE BENOEMDE LEDEN VAN DE KOLONIALE STATEN.

Even voor het scheiden van het oude jaar verspreidde zich het gerucht, dat Z. Exc. de Gouverneur de volgende Heren heeft gevraagd om hen te benoemen volgens art. 68 van de Curaçaose Staatsregeling **tot lid van de Staten van Curaçao:**

Mr. Bichon van IJsselmonde
J. Cohen Henriquez, thans voorz. van de Kol. Raad.
H. Kroon.
J. Sprockel.
C. Winkel.

We hebben geen reden om te veronderstellen dat een der genoemde Heren zich voor het ambt van Statenlid niet beschikbaar stellen zal.

En dan hebben we hiermede voor de eerstvolgende vier jaren de definitieve samenstelling van onze Koloniale Staten.

We kunnen hier op Curaçao moeilijk spreken van politieke groeperingen, wel echter van godsdienstige levensbeschouwingen en dan vinden we in de tegenwoordige Staten wel een heel andere groepering als in de Koloniale Raad.

	Kol. Staten	Kol Raad
Katholieken	8	4
Protestanten	5	5
Joden	2	4

Over de benoeming door den Gouverneur kan een ieder tevreden zijn. Voor een erg moeilijk geval stond Z. Exc. in deze gelukkig niet en de verwachtingen omtrent deze benoeming zijn dan ook

vrij wel vervuld.

Blijkbaar heeft de Gouverneur zich laten leiden door de opvatting dat er 2 katholieken moesten komen, 1 Protestant en een Israeliet en een van de Petroleum Mij.

Voor de twee eersten heeft Z. Exc. genomen candidaten van de R.K. Cur. Partij. De Hr. Sprockel was zittend lid van de Kol. Raad en de verwachting was algemeen dat hij benoemd zou worden.

Eenzelfde verwachting heerste er omtrent de Hr. J. Cohen Henriquez, voorzitter van de Koloniale Raad en de Hr. Bichon van IJsselmonde, oud-lid van de Raad, die zelf wel eens daar gezegd heeft dat hij er niet zat als vertegenwoordiger van de olie, maar toch algemeen als zodanig werd beschouwd. We geloven echter dat we thans wel met een zeker recht de Hr. Bichon als zodanig mogen beschouwen. Het is niet anders als billijk dat een vertegenwoordiger van een lichaam, wat zo nauw met Curaçao's welvaren verbonden is als de C.P.I.M. in de nieuwe Staten zijn stem kan laten horen. Maar nog meer om de persoon van de Hr. Bichon zijn wij er blij om; want steeds hebben we de Hr. Bichon beschouwd als een der meest knappe en meest ijverige leden van de Koloniale Raad. We zijn blij dat het „Tot weerziens" wat we hem enkele maanden bij zijn afscheid hebben toegeroepen, bewaarheid is.

Uit de Protestanten is door den Gouverneur gekozen de Hr. C. Winkel ook een oud-lid van de Koloniale Raad. Menigeen had misschien deze keuze niet verwacht, maar het zal toch te begrijpen zijn, wanneer men weet dat de Hr. Winkel zijn sporen heeft verdiend op het gebied van sociaal en maatschappelijk Protestants werk.

We kunnen over deze eerste Staten, gekozen volgens onze nieuwe Staatsregeling alleszins tevreden zijn.

Moge het succes hunner werkzaamheden daaraan geëvenredigd zijn.

OFFICIËLE BEKENDMAKINGEN.

Tot leden in de commissie voor het afnemen van rijvaardigheidsproeven voor het jaar 1938 zijn benoemd de heren: Commandant der Militaire Politietroepen, Sergeant J. Th. Vos, Brigadier H. H. M. Elfrink en de Brigadier H. A. van Bodegom.

Met ingang van de 1ste Febrauri 1938 is de adjunct-commies M. J. Huith overgeplaatst naar Bonaire en met ingang van de dag waarop hij de dienst van de klerk J. R. van Geffen overneemt belast met de waarneming der betrekking van Ontvanger tevens Chef van het Postkantoor, benoemd tot seceretaris van de Raad van Politie, aangewezen als de ambtenaar, door wien het notarisambt zal worden uitgeoefend en benoemd tot d.d. ambtenaar bij het Openbaar Ministerie in 't kantongerecht op de Benedenwindse eilanden, standplaats Bonaire.

Met ingang van de dag waarop de adjunct-commies M. J. Huith de dienst op Bonaire overneemt, is de klerk J. R. van Geffen eervol ontheven van de verdere waarneming der functiën van Ontvanger en Secretaris van de Raad van Politie en van de verdere uitoefening van het notarisambt op Bonaire, en overgeplaatst naar Curaçao en werkzaam gesteld op het kantoor van de Koloniaal Ontvangen.

De Heer W. L. Davidson is benoemd tot tijdelijk loods bij het loodswezen op Curaçao.

De Veldwachter op Saba, J. G. Halley is overgeplaatst naar St. Eustatius en eervol ontheven van de functies Opziener der Veldwacht, cipier, waarnemend grifier, deurwaarder en ambtenaar belast met de vreemdelingendienst op Saba.

Met ingang van de 1ste Januari is aan den Heer M. de Veer Daal, scheikundige bij de Openbare Gezondheidsdienst op zijn verzoek eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Bij Gouvernements-Beschikking d.d. 23 December 1937 No. 2167 is Puerto Cabello en omgeving wegens het voorkomen van alastrim besmet verklaard.

Voor het tijdvak 1 Januari 1938 tot en met 28 Februari 1839 is het lid van het Hof van Justitie in Curaçao Mr. A. W. J. M. Desertine en voor het tijdvak van 1 Maart tot en met 30 Juni 1938 het lid Mr. P. J. J. van den Biesen aangewezen om de betrekking van rechter in het kantongerecht op de Bovenwindse Eilanden waar te nemen.

Aan de onder-inspecteur van Politie op Curaçao A. Bouman is acht dagen vrijstelling van dienst verleend.

De wnd. Gouvernements-Secretaris
R. Boskaljon.

REGENVAL.

Gedurende de maand December gaf de regenmeter op het St. Thomas College een regenval aan van 294.8. m.m.

Het gehele jaar viel er 639.5 m.m.

AAN HET DEFILÉ DOET IEDER MEE.

Het comité ter viering van de te verwachten heugelijke gebeurtenis in ons Koninklijk huis, heeft bij deze gelegenheid eens wat nieuws bedacht.

Het ligt n.l. in de bedoeling een defilé te organiseren van afgevaardigden en bestuursleden van verenigingen, organisaties, enz. enz. op de 3de dag van de feestviering en verzoekt U hierbij Uwe medewerking te willen verlenen voor het welslagen van dit plan.

Het defilé zal plaats hebben om 8 uur 30 des voormiddags en zal worden afgenomen door Zijne Excellentie de Gouverneur, die zich hiertoe zal opstellen op het hoekbalkon op de batterijmuur bij het Gouvernementsplein.

De deelnemers worden hierbij verzocht zich op te stellen onder leiding van de Voorzitter van het sub-Comité voor Volksfeesten voor de Wilhelminaschool, te 8 uur des voormiddags.

De route zal zijn Wilhelminaplein, Hendrikplein, Breedestraat (Punda), **Koningin Emma-brug, Brionplein,- ontbinding Molenplein.**

Dit initiatief is zeer zeker te waarderen en in alle opzichten waard om gesteund te worden.

We hernneren ons nog het defilé, wat we gezien hebben in 1923 bij het regeringsjubileum in Amsterdam en weten niet ooit iets indrukwekkender gezien te hebben.

Begrijpelijk is in onze tropenzon een defilé over het algemeen minder geschikt, maar we vieren dit feest in de koude tijd en de afstand van de tocht is door het comité zo kort mogelijk gehouden, zodat zelfs ouden van dagen zouden kunnen meedoen.

Voor het meevoeren van vlaggen en vaandels wil zelfs het comité alle mogelijke medewerking verlenen. Men heeft zich maar te vervoegen bij de Voorzitter van het subcomité de Heer Beaujon aan het kantoor van 's Lands Watervoorzieningdienst, bij wie ook de opgaven moeten binnenkomen en die verder tot alle inlichtingen bereid is.

Na zulk een toezegging zijnerzijds mag het comité zeker zijn van een ieders volle medewerking.

Van de verenigingen, het Algemeen Nederlands Verbond, Oost en West, de Rooms Katholieke Organisaties, de C.B. L.O. en C.V.B. en daaraangesloten sportverenigingen, het Rode Kruis, Padvindersverenigingen, Protestantse organisaties en de Ambtenaren Bond heeft het Comité reeds toezegging gekregen.

Bij voorbaat dankend voor Uw medewerking,

Laten we eens voor den dag komen met onze mooie grote organisaties met hun kleurige vlaggen en vaandels.

Op voor Oranje.

Programma

der feestelijkheden ter viering van de geboorte van een Koninklijken PRINS of een Koninklijke PRINSES in het Koninklijk HUIS.

OFFICIEEL GEDEELTE.

Dag van bekendmaking.

1. Zo spoedig mogelijk na ontvangst van het bericht van de geboorte zullen saluutschoten van H.M. GELDERLAND en van het WATERFORT worden afgegeven, terwijl van alle Gouvernementsgebouwen en vaartuigen de nationale vlag zal worden uitgehangen.

2. Alle Gouvernementskantoren zullen worden gesloten voor zover de dienst het toelaat.

3. Alle scholen zullen worden gesloten.

4. Alle arbeiders in dienst van het gouvernement zal die dag vrij worden gegeven.

De daarop volgende dag.

Openbaar gehoor ten gouvernementshuize om TIEN uur des voormiddags.

De regeling onder 2-3-4 gelden ook voor de twee dagen na de dag van bekendmaking.

KERKDIENST.

1. Direct na de saluutschoten klokgelui van alle kerken.
2. Dankdiensten, waarvan dag en uur tijdig door de kerkbesturen zullen worden bekendgemaakt.

FEESTELIJKHEDEN.

vastgesteld door het Comité ter viering van de te verwachten heugelijke gebeurtenis in ons Koninklijk Huis.

VOOR WILLEMSTAD.

Eersten dag. (Dag waarop de saluutschoten vallen).

1. Een uur na het vallen van het laatste der saluutschoten zal ZIJNE EXCELLENTIE DEN GOUVERNEUR vanaf 't Gouvernementsplein officieel deze heugelijke gebeurtenis bekend maken,

2. Muziekuitvoering op het gouvernementsplein, terwijl herauten te paard van hieruit zich begeven naar de verschillende delen van de stad om de blijde gebeurtenis verder te verkondigen.

Door de CUROM zal de plechtigheid van de bekendmaking worden uitgezonden.

3. Tractaties van de bevolking op bier twee uur na de afkondiging: Op PUNDA naast Restaurant LA CASTELLANA Op OTRABANDA op het Molenplein.

Het bier wordt aan het Comité aangeboden door de HEINEKEN'S BIERBROUWERIJ MAATSCHAPPIJ.

4. Om negen uur 's avonds fakkeloptocht met muziek.

Afmars Waterfort met halte voor het Gouvernementshuis, alwaar taptoe zal worden uitgevoerd. Verder zal de route zijn Breedestraat (Punda) Pietermaaiweg, Julianaplein, Scharloweg, Koningin Emmabrug, Breedestraat (Otrabanda), Nanniesteeg, Hendriksteeg, Frederikstraat, Hoogstraat, Witteweg, Nieuwindstraat, Breedestraat, Brionplein, Rifbrug- ontbinding Clubgebouw O & O.

TWEEDE DAG.

7 uur v.m. Muziek door de straten.

7.45 v.m. Aubade door de schoolkinderen op het plein Fort Amsterdam.

8.45 v.m. Planten van een Oranjeboom op het Kerkplein Pietermaai door de schoolkinderen.

10 v.m. Watersporten voor het gouvernementsplein:

1. Zeilbootwedstrijden van de kade Gouvernementsplein naar Piscaderabaai en terug.

Prijzen *f*. 30.— *f*. 20.— en *f*. 10.—

Nadere inlichtingen te bekomen op het havenkantoor.

2. Boegsprietlopen
Prijzen ad *f*. 1.50
3. Tobbenwedstrijden dwars over de St. Annabaai
Prijzen *f*. 10.— *f*. 6.— *f*. 3.00
4. Ringsteken in canos
Prijzen ad *f*. 1.50
5. Wedstrijd met canos
Prijzen *f*. 6.— *f*. 4.— *f*. 2.—
6. Kussengevecht boven water
Prijzen ad *f*.2.—

2 uur n.m. Volksspelen op het Johannes van Walbeeck

Mastklimmen met hindernissen, — Ringsteken in kruiwagen — Driebenige wedloop — Wedloop met hindernissen.

Pak het varken wedstrijd.

Prijzen: Geldprijzen, nuttige- en kunstvoorwerpen

4 uur n.m. Rijwielwedstrijd (lange baan) op de Van Slobbeweg

Prijzen: Geldprijzen en kunstvoorwerpen

7 uur n.m. Muziekuitvoering Wilhelminaplein

8 uur n.m. Voorstelling in alle bioscopen met vrijen toegang.

DERDE DAG.

8 uur Defilé afgevaardigden en bestuursleden van verenigingen, organisaties, sportclubs, padvinders, padvindsters, enz. enz.

10. uur n.m. Op het Sporterrein MUNDO NOBO

1. Autowedstrijd met hindernissen
2. Motorrijwiel wedstrijd met hindernissen
3. Wielerwedstrijden (Sprint)

Opgave deelnemers bij de firma A. D. Jonckheer Brionplein

8 uur n.m. Muziekuitvoering Brionplein en Gouvernementsplein

9 uur n.m. Vuurwerk af te steken op de Rifbrug.

SPORTWEDSTRIJDEN.

Op een nader te bepalen Zondag:
SPORTTERREIN MUNDO NOBO
Beslissing wereldtournooi landentournooi Curaçao — Moederland — Suriname.
SPORTTERREIN RIO CANARIO
Athletiekwedstrijden

Aan alle kinderen op Curaçao die op dezelfde dag als de ORANJE TELG geboren worden, zal een aandenken geschonken worden.

EMMASTAD.

Eerste dag.

1. Feestelijke samenkomst in Club Asiento **TWEE** uur na de saluutschoten.
2. 9 uur n.m. tot 2 uur v.m. Avondfeest in de Club Asiento

Tweede dag.

RIO CANARIO

8 uur v.m. Boom planten, kinderkoor, Poppenkast, Pushball, buiten-jool.

6.30 n.m. Kinderbioscoop op het tennisbaan vanaf 9 uur n.m. Carnaval Club Asiento.

Derden dag.

RIO CANARIO .

2.30 n.m. Volksfeesten t.w.: Mastklimmen, Hindernislopen, touwtrekken, Ezelrijden, zaklopen, Boegsprietlopen, hinderniswielrijden.

230 prijzen — gratis consumptie deelnemers

CLUB ASIENTO

7 tot 9 n.m. Pait musical I. D. O. koud buffet.

TWEEDE DISTRICT.

Eerste dag.

Na het vallen van de saluutschoten zullen van alle kerken de klokken worden geluid.

Ommegang met muziek door de verschillende dorpen van het district.

Gedurende den gehelen dag: verstrekking van giften aan ouden van dagen en minvermogenden.

GROOT KWARTIER.

7—9 p.m. BIOSCOOP VOORSTELLING bij de R.K. Kerk.

Tweede dag.

STA. MARIA.

8—10 v.m. Wielerwedstrijd. (Ingang Hato — eindstreep kruispunt Sta. Maria- Mahoema).

Prijzen van *f*. 25.— *f*. 15.— en *f*.10.—

MONTAGNE.

10—12 m. Wedstrijd op ezels. (Ingang Kl. St. Joris-Politiewacht Montagne)

Prijzen van *f*. 25.— *f*. 15.— en *f*.10.—

DOMINGUITO.

3—4 n.m. Wedstrijden en ringsteken te PAARD. Op het Voetbalveld.

Prijzen: 1 Beker, Geldprijzen van *f*. 15 en *f*. 10—

Voor ringsteken: 10 prijzen a *f*. 2.50.

STA ROSA.

4—5 n.m. Voetbalwedstrijd op t' veld op Zapateer.

Prijs: 1 Beker.

Derde dag.

SCHERPENHEUVEL.

5 n.m. Vliegerwedstrijd door de jongens van Scherpenheuvel.

10 prijzen voor de mooiste vliegers enz. bestaande uit luxe- voorwerpen.

STA ROSA.

7—9 n.m. BIOSCOOP VOORSTELLING op het plein bij de R.K. School.

DERDE DISTRICT.

Eerste dag.

Na het vallen van de saluutschoten zullen van alle kerken de klokken worden geluid.

Ommegang met muziek door de verschillende dorpen van het district.

Tweede dag.

DOKTERSTUIN.

9 uur v.m. Wedstrijd op ezels (Asuncion-Dokterstuin). Prijzen van *f* 10.—, *f* 5.—, *f* 3.— en *f* 2.50.

11.30 uur v.m. Wielerwedstrijd (Asuncion-Dokterstuin). Prijzen van *f* 10.—, *f* 5.— en *f* 2.50.

1 uur n.m. Zaklopen.

Prijzen van *f* 3.—, *f* 2.50, *f* 2.— *f* 1.50 en *f* 1.—.

Touwtrekken, in groepen van 10 en 2 personen voor volwassenen en voor kinderen.

Prijzen *f* 20.—, *f* 10.—, *f* 5.— en *f* 3.—

BARBER.

2 uur tot 4 uur n.m. Hardlopen, ver- en hoogspringen.

Prijzen van *f* 10.—, *f* 5.—, *f*2.50, *f*1.25 en *f* 1.—.

WESTPUNT.

9 uur v.m. Canowedstrijden.
Prijzen *f* 10.—, *f* 7.50, *f* 5.— en *f* 2.50.
3—5 uur n.m. Wedstrijd op ezels.
Prijzen *f* 10.—, *f* 5.— en *f* 2.50.
Ringsteken op ezels.
5 prijzen á *f* 2.50.
Geblinddoekt naar het ei slaan.
Prijzen á *f* 1.—.

ZWEMWEDSTRIJDEN.

Voor volwassenen en kinderen.
Afstand respectievelijk 100 en 50 M.
Prijzen *f* 10.—, *f* 7.50, *f* 5.—, *f* 2.50 en *f* 1.—.

BOCA ST. MICHIEL EN JANDORET.

9 uur v.m. Zeilwedstrijd voor kleine vaartuigen.
Prijzen *f* 10.—, *f* 7.50, *f* 5.— en *f* 2.50.
11 uur v.m. Canowedstrijd.
Als boven.
Deze wedstrijden worden gehouden bij de kust van St. Michielsbaai en de Bullenbaai.

JANDORET.

1 uur n.m. Mastklimmen.
10 prijzen á *f* 1.—.
2 uur n.m. Wedstrijd op ezels
Prijzen van *f* 10.—, *f* 5.— en *f* 2.50.
2.30 uur n.m. Zaklopen.
Prijzen á *f* 1.—.

ST. MICHIELSBAAI.

4 uur n.m. Zwemwedstrijd.
Voor volwassenen en kinderen.
Afstand respectievelijk 100 en 50 M.
Prijzen *f* 10.—, *f* 7.50, *f* 5.—, *f* 2.50, *f* 2.— en *f* 1.—.

Op alle scholen van Curaçao zullen op de Vrijdag volgend op de week waarin de geboorte plaats heeft, kinderfeesten worden georganiseerd, waarvoor vanwege het Comité tractaties als prijzen voor onderlinge wedstrijden beschikbaar worden gesteld.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

NEDERLAND.

In een zeer belangrijk memorandum, **dat Minister Colijn de Eerste Kamer deed toekomen, schrijft hij, dat thans de tijd is gekomen, dat ook Holland zich moet** bezinnen op het gebied van bewapening. De gedachte, dat Holland slechts een leger behoeft, dat alleen maar in staat is om de eerste stoot op te vangen, is beslist fout. Men moet er wel degelijk rekening mee houden, dat Holland in een positie kan komen dat het zich verdedigen moet tegen een vijand van buiten, alleen en zonder hulp van anderen. Het is niet onmogelijk, dat men zich op een bepaalde dag zal moeten verdedigen tegen een natie, die in een oorlog is met een derde, en dat men geheel en al is aangewezen op eigen kracht. De Volkenbond, zo schrijft minister Colijn verder, is niet meer in staat onze collectieve veiligheid te verzekeren. Tenslotte wekt de minister op tot sterker bewapening van het moederland en van Oost Indië.

Naar Aneta verneemt is naast oudgouverneur generaal de Graeff als voorzitter van het algemene comitee der Nederlandse inzendingen en commissaris van de Nederlandse inzendingen ter wereldtentoonstelling te New York benoemd tot vice-voorzitter de oud minister van Waterstaat van Lidt de Jeude.

In een interview met een vertegenwoordiger van de Agence Economique internationale verklaarde de heer Colijn, dat hij van mening was dat de economische toestand ten opzichte van 1936 was achteruitgegaan. Toen de laatste landen de gouden standaard loslieten was er enige reden om aan te nemen dat men over zou gaan tot het uit de weg ruimen van de bestaande handelsbelemmeringen. Deze verwachting is echter niet in vervulling gegaan, ook niet in een tijd dat een gunstige wereldconjunctuur bleef voortzetten. Nu de stijging van de conjunctuur tot staan kwam, is deze verbetering dus nog minder te verwachten. De hoop op een verbetering van de algemene conjunctuur is verzwakt en die op een vermindering der handelsbelemmeringen verdwenen.

Ook de internationale economische toestand acht de minister ongunstiger dan een jaar geleden. Naast de bestaande kwalen zijn er nieuwe bijgekomen. De gebeurtenissen in de Verre Oost en het uittreden van Italië uit de Volkenbond kunnen beschouwd worden als het overlijdensbericht van de collectieve veiligheid. Aangaande de economische toestand in Nederland zeide de heer Colijn: „Wij zullen blij mogen zijn indien de lijn in 1938 horizontaal blijft lopen.

Wat Indië betreft, acht de premier de economische toestand aanmerkelijk verbeterd, al zijn de vooruitzichten niet zo rooskleurig als enige maanden geleden. Wat de politieke toestand in Indië betreft, zo vond de premier hierin niets *op te merken. In de laatste elf jaar is* **Indië volkomen rustig geweest en bij** verbetering van de economische toestand zijn slechts orde en rust te verwachten.

Inzake de nieuwe Defensie plannen deelde de regering verder mede, dat zij nog steeds blijft vasthouden aan het beginsel der collectieve veiligheid, als het beste middel om de vrede te verzekeren. Bij de huidige verhoudingen mag echter op de Volkenbond als een waarborg tot het verzekeren van deze collectieve veiliheid niet meer gerekend worden. Dit ideaal is op het ogenblik zonder enige practische betekenis.

Ook moet toegegeven worden dat de economische toestand zich niet verder verbetert, zoals kort geleden nog het geval was.

Inzake het spellingsvraagstuk zal de regering zo spoedig mogelijk haar houding bepalen. Op het ogenblik wacht men de resultaten af van de besprekingen die minister Slotemaker de Bruine te Brussel voert.

Te den Haag is onder voorzitterschap van den oud gouverneur van Suriname, Rutgers opgericht het Genootschap tot Bevordering van de Kennis van Suriname en Curaçao. In het bestuur namen zitting de heren Heldring van de Curaçaose Handel Maatschappij, Menkman van de K.N.S.M., Muehlenfeld van de afdeling West Indische Zaken van het Departement van Koloniën, verder de heren Putman Cramer en van Slobbe.

Het personeel aan het Departement van Defensie zal met 400 man worden uitgebreid, waarvan 100 man bestemd zijn voor de afdeling dienstplicht.

Dezer dagen zal Prins Bernhard naar Soestdijk vertrekken.

H. K. Hoogheid Prinses Juliana heeft reeds haar intrek daar genomen met H. M. de Koningin, Prinses Armgard en Prins Ashwin.

SPORT.

RFC.— DWS. 2—3; VSV. — DFC. 9—4; ADO. — SPARTA 2—0; NFC. — Excelsior 1—3; HBS. — DHC. 2—2; 't Gooi — Feyenoord 0—2; CVV. — Stormvogels 1—2; Xerxes — Blauwwit 5—4; Haarlem-Hermes — DVS. 5—4; NEC. — Hengelo 1—0; Bleyerheide — Juliana 1—3; Eindhoven — BVV. 2—2; Longa — Noad 3—2; MVV. — PSV. 0—2; Roermond — NAC. met 0—0 gestaakt. De andere terreinen werden afgekeurd.

LENTE IN BRAZILIË. Terwijl men in N-Europa zich klaar maakt voor de wintertijd en het koude weer, viert het volk in Brazilië het lentefeest.
Wij zien hier Braziliaanse jonge meisjes gekleed in nationale costuum.

RAMSES EN DE STER VAN BETHLEHEM.

Een Driekoningen-Legende.

Door M.H.

Nooit was Ramses eigenlijk tevreden geweest met de goden van zijn vaderland. Terwijl het volk zich overgaf aan woeste drinkgelagen en zich door de wit geklede priesters liet overheersen, hield hij zich hiervan afzijdig, zat meest voor zijn hut en tekende, zolang het dag was, figuren in het zand. 's Nachts beschouwde hij de sterren.

Ramses was een arme man en alleen zijn naam, die een gelukkige vader in zijn vreugde over het bezit van een eerst geborene, hem gegeven had, herinnerde aan de grote koningen van zijn vaderland.

Ramses werkte weinig, at nog minder en dacht veel. Het laatste deed hij het meest wanneer de sterrebeelden in de koele maannachten in de zwarte sluier van de nacht straalden en hem als lieve vrienden aankeken.

Ramses hield van de sterren. Ramses hield van de nacht en zijn eigen gedachten die hem boven de enge hut verhieven... van zijn eeuwig kijvende vrouw, die zijn eigenaardigheden niet begreep, van zijn kinderen, voor wie hij één zeer zorgeloos vader was.

In een bijzonder donkere nacht — de maan had haar nieuwe loop nog niet begonnen — zat de Egyptenaar weer voor zijn hut en peinsde over de loop der hemellichamen.

Plotseling zag hij een zeldzaam schitterende ster vlak boven zich. Naar alle kanten schoten stralen uit en deze ster trok niet alleen de ogen van de nachtelijke hemelbeschouwer tot zich, maar nam zijn hele wezen in beslag.

Ramses staarde de ster na tot zij na vele nachtelijke uren in de morgenschemering verdween.

De ster bezocht hem zo enige nachten en telkens werden haar stralen schitterender en haar plaats aan de hemel wisselde zó snel naar het Oosten, dat Ramses haar op de achtste avond nog slechts aan de rand van de hemelkoepel vond. Het scheen, dat zij uit Egypte vertrok naar een land, waarheen Ramses alleen haar volgen mocht.

En Ramses volgde. Hij dacht er niet aan zijn vrouw vaarwel te zeggen of zijn kinderen aan het hart te drukken, hij volgde een roepstem die hij niet begreep die echter met het verlangen van zijn leven overeenstemde; hij vertrok naar het Oosten. Het natuurlandschap werd ruw en rotsig en was bewoond door mensen, die niet de minste overeenkomst met zijn ras meer vertoonden, maar de ster schitterde en wees de rechte weg.

Op zekere morgen, toen de duisternis van de nacht nog niet geheel geweken was, werd hij door vermoeidheid overmand en sliep in. Het was eigenlijk geen slapen, maar een rusten van het verlangen der laatste tijden. Midden in deze rust hoorde hij de hoeven van ruiters. Waren het kameelhoeven, die op de stenen van de weg sloegen? Het konden ook de hoeven der kleine muildieren zijn, die zich bij de tred der langzame woestijndieren aanpasten.

Ramses opende moeizaam de ogen en staarde in de morgennevel.

Uit de nevel naderden drie ruiters, die ondanks hun verschillend uiterlijk toch één doel schenen te hebben, want hun dieren draafden naast elkaar en zij zelf schenen samen te beraadslagen. Ramses, die eerst slechts hun vage gestalten gezien had, bemerkte, nu zij dichterbij gekomen waren, dat de ene een bejaarde, rijke man was. Hij droeg een lange witte baard en zijn kleding was kostbaar. De tweede, een man van middelbare leeftijd, leidde zijn dier op enigszins heerzuchtige manier, alsof hij gewoon was, dat zijn bevelen geen weerstand kenden ,en de derde, een jongeling nog, met donkere, haast zwarte huidkleur, liet zijn witte oogappels onder de zware wenkbrauwen over de onbekende zweven. De laatste zat op zijn kameel en hij was evenals zijn heer met kostbaarheden behangen.

Ramses keek verbaasd de rijk-uitgedoste grote heren na, nog lang, nadat zij hem voorbijgereden waren, en, terwijl hij hen peinzend nastaarde, zag hij de ster, ofschoon de nacht reeds voorbij was, voor hen uitgaan en hen de weg te wijzen. Daarover stond de Egyptenaar nog meer verbaasd. Maar hij had niet veel tijd meer om zich te verbazen, want even nadat de grote heren gepasseerd waren kwamen de dienaren en vulden de hele verre omtrek met hun geschreeuw. Zij dreven de kamelen en ezels, die met reusachtige pakken beladen waren, tot spoed aan en met Ramses' rust was het gedaan. Wel zag men hen niet in de vallei, welke hij zich als schuilplaats gekozen had; maar nadat de tros voorbij was, liet het zonderling gebeuren en zijn eigen verlangen hem niet verder slapen en hij zei bij zichzelf: „Die schijnen ook allen dat groot verlangen te hebben", want hij had duidelijk gezien, hoe een der grote heren met uitgestrekte arm op de ster, de lichtende wegwijzer, wees en de anderen toestemmend geknikt hebben.

Ramses maakte zich dus reisvaardig, hing zijn tas om, vatte de stok vaster in de vuist en besloot zo dicht mogelijk achter de karavaan te trekken, overtuigd, dezelfde weg te moeten volgen... welke weg, dat wist hij niet, met welk doel, dat wist hij nog minder. Hij had een onbestemd verlangen naar een groot geluk, naar de grote liefde, die hij in zijn leven tevergeefs gezocht had.

Hij was dus dicht achter de tros. Wanneer zij rustten, rustte hij ook, wanneer zij onder tieren en schelden de dieren zadelden, gespte hij op enige afstand zijn sandalen vaster en begon weer onvermoeid mee te stappen.

Zo kwam men na enige dagen van trekken in de buurt van Jerusalem in een kleine stad, die (zoals Ramses bij zijn navragen vernam) Bethlehem heette. Het was een armoedige stad en Ramses meende, dat de karavaan hoogstens hier water uit de bron zou nemen om dan hun weg te vervolgen, om zich naar een grotere plaats in het Joodse land te begeven.

Toen hij zo rondszwierf bemerkte hij ofschoon het dag was en de andere nachtelijke hemellichamen zich verborgen hielden, achter de helle blauwe lucht, de ster, die langzaam daalde en boven een huis in de stad bleef staan.

Ramses werd zeer verheugd, want van de ster verwachtte hij al zijn heil. Daarom haastte hij zich naar het paleis te zien, wat de wonderbare ster hem zou aanwijzen. Plotseling kwamen ze hem allen als broeders voor en hij voelde zich niet meer zo armzalig als vroeger, als de verachte dagdief maar als iemand die met koningen gereisd heeft en bij koningen te gast komt.

De karavaan trok zeer langzaam door de smalle kromme straatjes. Uit alle huizen stroomden de mensen om het schouwspel te zien. De vrouwen met de kleine kinderen op de rug stonden voor de lemen hutten en de grotere kinderen liepen naast de kamelen en trokken aan de versierselen der dieren. Ramses liep evenals gedurende de hele reis iets achter al deze heerlijkheid en denkt nog altijd: nu komt het paleis van den koning die de ster gezonden heeft... maar het paleis komt... niet. Eerst als de grotere huizen van de plaats voorbij zijn en de open weg weer begint, staat daar een kleine stal tegen een rots geleund, en de ster blijft staan en verlicht ze, met haar stralen... dezelfde ster, die Ramses uit Egypte gevoerd had, die de koningen uit alle werelddelen lokte, die, geheel anders dan de sterren aan het nachtelijk firmament, ook op de dag haar licht gaf. Zij straalt boven de kleine stal tegen de rots. Ramses keek verbaasd en ongelovig... de hele karavaan bleef staan. De drie ruiters echter stegen van hun dieren, gaven ze over aan de dienaren en traden onder het nederig dak. Zo verenigden zich purper, zijde en hermelijn in een stal... zo denkt Ramses de dromer uit het Nijlland...

En hijzelf doorbreekt de rijen van degenen, die voor hem staan te gapen en te schertsen en hij staat eveneens in de deur van de stal. Hij voelt zich zeldzaam zwak... misschien van de lange tocht door de gloeiende zon... van het wachten, wachten, wachten, verlangen... of is het angst voor het nieuwe, het onbekende, dat hij aanschouwen zal... de angst voor den Koning, wiens ster de andere alle in glans zo verre overtrof?

Ramses drukt de hand op het hart en treedt enige schreden nader. De drie bekende gestalten ziet hij rechtop binnen gaan en dan zich buigen voor iets, wat groter en hoger is dan zij... ja, zij knielen zelfs neer... de arme staat verbaasd... die grote heren en zo'n nederige houding... Hij blijft staan en heeft zijn muts in de hand, zoals het voor arme mensen in het huis van voorname heren betaamt. Eindelijk ziet hij waarvoor de koningen op de knieën gevallen zijn...

Het is een armoedig vertrek, waarin zij zich bevinden; maar er straalt een glans, die van het leger van een klein Kind komt, dat zijn moeder, een jonge, beminnelijke vrouw op stró gelegd heeft...

Er is toch een mannelijke gestalte op de achtergrond van de stal en houdt de dieren terug, dat zij niet al te dicht bij het Wonder komen en lacht tegen de Moeder en het Kind.

De Wijzen, Koningen, of wat zij zijn, die grote heren, knielen nog altijd en Ramses volgt hun voorbeeld.

Maar eindelijk wendt een van hen zijn ogen van het heilig Kind en keert zich naar zijn dienaar en op zijn wenken brengen zij het kostbaarste van het kostbare en knielend legt hij zijn gaven voor den kleinen Koning in de Kribbe.

De tweede knikt, de dienaars lopen, de derde insgelijks en voor de zeldzaam armoedige wieg hopen zich dingen op, die anders slechts in paleizen te zien zijn.

De arme Ramses verbaast zich, maar het Kindje lacht de mannen toe en strekt naar ieder van hen een handje uit. Dan laat Het Zich door hen kussen en kijkt hen stralend in de deemoedige ogen. Maar dan... dan ziet het Ramses, de Egyptenaar, die tot nu toe slechts toegekeken heeft, en het kijkt vol verwachting. Ramses heeft aan geen offergave, geen geschenk gedacht, hij heeft ook niets te geven. Hij kan immers niets het zijne noemen, maar hij bezit een grote liefde voor het Kind, in zijn hart, een haast pijnlijke liefde, en zo doet het hem dubbel leed, dat hij Hem niets te geven heeft.

Toen hoorde hij, hoe de lieflijke Moeder zacht wiegend fluistert: „Jezus, liefste Jezus mijn", en zijn hart werd nog tederder en hij fluistert dezelfde woorden na „liefste Jezus mijn"... en voegt er zelf aan toe: „laat mij altijd bij U zijn". Daar heft het lieve Kind de hand op en Ramses voelt een vreemde pijn in de borst en dan ziet hij, hoe op de hand van het Kind zijn hart ligt... zijn vurig verlangend hart... En dan buigt het Kind Zich en legt dit rode hart bij al de kostbaarheden, welke de koningen uit alle werelddelen Hem gebracht hebben, maar nog dichter bij Hem dan het goud en de wierook en de myrrhe. En dan treft Ramses een blik uit de grote, stralende heldere Godsogen en in die blik lig het antwoord op alle vragen, die hem kwelden en hij sluit verblind van zaligheid de ogen. Hij bemerkt niet, dat de koningen opgestaan zijn en de stal reeds verlaten hebben. Zijn ziel zwemt in een ongekende zee van zaligheid.

Als hij weer tot zich zelven komt, is hij alleen met het heilig Drietal in de armen stal.

Maria knikt hem vriendelijk toe, het Kindje ligt rustig in Zijn Kribetje, de geschenken der Wijzen liggen op de grond, maar zijn hart is verdwenen. Voor de tweede maal voelt hij de blik van het Kind op zich rusten en daarin ziet hij duidelijk geschreven: „Blijf in mijn nabijheid, Ramses, ik heb u en uw hart nodig".

En de Egyptenaar begreep die bede en hij verwijderde zich niet meer uit de nabijheid van het Kind van Bethlehem.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen
van
"De Curaçaose Voetbalbond".

UITSLAGEN „DRIE-LANDEN" WEDSTRIJDEN.

Naam	Gesp.	Gew.	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Winst-punten	Doel-gem.
Curaçao	1	1	0	4	1	2	4
Holland	1	0	1	1	2	0	0.5
Suriname	2	1	1	3	5	2	0.6

KNOCK-OUT WEDSTRIJDEN B-KLASSE.

5 Januari 1938 des n.m. 5 uur.
Jong Curaçao)
) C
Feyenoord)
9 Januari 1938 des v.m. 9 uur.
Atletico)
) D
Be Quick)
9 Januari 1938 des n.m. 3 uur.
D.C.C.)
) E
Winnaar C)
? Januari 1938 des n.m. 3 uur.
Winnaar D.)
Winnaar E.)

Speelduur alle wedstrijden een vol uur met 5 minuten rust.
Bij gelijk spel alle wedstrijden beslist het lot.
Niet verschijnende vereniging wordt zonder meer van verdere wedstrijden uitgesloten.

Het Bondsbestuur roept Uwe medewerking in om deze wedstrijden, die voor een bizondere nationale gebeurtenis worden gespeeld, zoveel mogelijk te doen slagen en zal het op prijs stellen indien U Uwe spelers en Uwe supporters hier van wildet overtuigen.

Hoogachtend,
Namens het Bestuur,
De 1ste Secretaris,
H. A. Dennert.

OPSTELLING VAN HET ELFTAL DAT ZAL UITKOMEN VOOR DE CURAÇAOSCHE COMBINATIE.

J. Pinedo (Herc.)
J. Hollander (R.C.C.) — A. J. Maduro (S.U.B.T.)
W. Leers (J. Hol. — A. Sentiago (J. Hol.) — H. Royer (J. Hol.)
Ch. Becker (Scherp.) — A. de Castro (Volh.) — H. Panneflek (R.CC.) — J. Leonora (J. Holl.) — J. Christian (S.U.B.T.)

Reserves: A. Raphaela, S.U.B.T. J. Scorrea, Jong Holl. O. Troeman, Jong Holland, E. Atalida Hercules, L. B. Isidora Volharding, E. Rondijk Volharding, C. Prince, R.C.C. G. Pardo Jong Holland, J. Coffie, Scherpenheuvel.

Aanvoerder: A. J. Maduro ,S.U.B.T.
Tenue: Zwarte broek en blauwe bondstrui.

OPSTELLING VAN HET ELFTAL DAT ZAL UITKOMEN VOOR DE SURINAAMSE COMBINATIE.

Groen-Zwart.

J. Casper
J. Brons — A. de Koop
W. Goedhardt — J. Hoelen — W. Mau Asam
M. Brakke — Lo Ning Hing Jr. — M.Nahar — A. Naaldijk — E Jurrjeus

Reserves: Drielingen, Willems, Jones, Lieuw Sjoe, Lo Ning Hing Sr.

OPSTELLING VAN HET HOLLANDS ELFTAL DAT ZAL SPELEN TEGEN HET CURAÇAOS- EN SURINAAMS ELFTAL.

J. Goetzee (Asiento)
A van Noort (Asiento) — W. Lambij (Asiento)
A. de Wolf (Asiento) — C. Bloemendaal (Asiento — J. Boon (Asiento)
H. v.d. Eem (Asiento) — L. Opschoor (Asiento) — v.d.Speld (Holl. — Boelhouwer (Asiento) — P. Kroon (Asiento)

Reserves:
van Buren, Hollandia
Brink, P.S.V.
I. de Jong, Asiento
Pieters, Hollandia
Nieuwkerk, Asiento
de Roos, Hollandia

MUNDO NOBO:

burg

9 Januari 1938 n.m. 4.30 uur: Holland—Curaçao
Scheidsrechter F. Kranenburg
Grensrechters A. Oehlers en O. Corsica

? Januari 1938 n.m. 4.30 uur: Finale
Scheidsrechter H. Elfrink
Grensrechter 0. Corsira en A. Oehlers.